

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413214882
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6413214882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, o veci starostlivosti o maloletú Q. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. K. Z., G. R. S., t. č. P. D. Y., T. J. X. XX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v O. B., pracovisko G. K. Z., dieťa rodičov: matky Q. B., nar. XX. XX. XXXX a otca B. B., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom G. K. Z., G. R. S. - F., za účasti prokuratúra Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, ako aj P. D. Y., o nariadení ústavnej starostlivosti, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 07. 02. 2014 č. k. 7P/48/2013 - 46, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok okresného súdu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd nad maloletou Q. B., nar. XX. XX. XXXX, dieťa rodičov: Matky Q. B., nar. XX. XX. XXXX a otca B. B., nar. XX. XX. XXXX nariadil ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Y. D., ul. B. č. XXX, O., a to počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia. Matke Q. B. a otcovi B. B. uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej Q. B., nar. XX. XX. XXXX sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa určené osobitným zákonom mesačne vopred a to každému zvlášť počínajúc dňom právoplatnosti rozhodnutia na účet Y. D., Ulica B. č. XXX, XXX XX O.. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že boli splnené zákonné predpoklady pre to, aby bola nariadená ústavná starostlivosť nad výchovou maloletej, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že u maloletého dieťaťa sa prejavujú závažné nedostatky v správaní a vo výchove, ktoré spočívajú v tom, že maloleté dieťa sa túla a požíva návykové látky a to či už alkohol alebo fetuje I. a zároveň poskytuje sexuálne služby za odplatu. Keďže u maloletej došlo k zhoršeniu jej správania, pretože svojich rodičov nerešpektuje a žije závadným spôsobom života, ktorý ohrozuje jej mravný ako aj fyzický vývoj, bol dôvod na nariadenie ústavnej starostlivosti, pretože súd nezistil počas konania takú osobu, ktorej by maloletá mohla byť zverená do náhradnej osobnej starostlivosti.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Žiadal rozhodnutie okresného súdu zmeniť a ústavnú starostlivosť nad maloletou zrušiť. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že situácia týkajúca sa ich bývania sa zlepšila, lebo nebývajú v jednej, ale v dvoch F.. Sú presvedčení, že na výchovu dcéry riadne dohliadnu a budú pri jej výchove dôslední tak, aby bola zabezpečená jej riadna výchova. Maloletá im sľúbila, že chce zostať s nimi doma a že ich bude ako rodičov poslúchať a rešpektovať a nebude vyhľadávať spoločnosť s pochybnými kamarátmi. Keďže aj pracovníci P. D. v Y. odporučili, aby sa dcéra vrátila do domáceho prostredia sú presvedčení, že im takto bola daná šanca riadne sa starať o maloletú a preto nie je dôvod na to, aby bola nad maloletou nariadená ústavná starostlivosť.

Matka maloletého dieťaťa sa neskôr pripojila k odvolaniu otca dieťaťa.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila aj Okresná prokuratúra v Žiari nad Hronom. Z dôvodov jej vyjadrenia vyplýva, že výchova maloletej je vážne narušená a rodičia vzhľadom na ich postoj k maloletej nie sú schopní zabezpečiť jej náležitú výchovu v takom rozsahu, aby sa jej negatívne správanie neopakovalo. Pokiaľ by sa maloletá vrátila ku svojim rodičom je predpoklad, že by pokračovala v rovnakom spôsobe života. Rozhodnutie okresného súdu preto považoval Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom za vecne správne.

Y. D. O., do ktorého má byť maloletá umiestnená, nemalo námietky proti rozhodnutiu okresného súdu teda proti tomu, aby maloletá bola umiestnená v ich zariadení. K podanému odvolaniu otca maloletého dieťaťa sa vyjadril tiež opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny O. B., pracovisko G. K. Z.. Rozhodnutie okresného súdu považoval za vecne správne a navrhoval ho potvrdiť.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania otca maloletého dieťaťa dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre svoje rozhodnutie, vykonané dôkazy aj vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p.. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Z obsahu spisu je nesporné, že okresný súd vo veci uznesením zo dňa 15. 08. 2013, č. k. 18P/23/2013 - 8 vydal predbežné opatrenie, ktorým odňal maloletú Q. B., nar. XX. XX. XXXX z osobnej starostlivosti rodičov matky Q. B., nar. XX. XX. XXXX a otca B. B., nar. XX. XX. XXXX a túto dočasne odovzdal do starostlivosti P. D., T. J. X. XX, XXX XX Y.. Urobil tak z dôvodu, že bolo potrebné, aby maloletá bola umiestnená do P. D., nakoľko jej správanie vykazuje závažné nedostatky a rodičia nie sú schopní napraviť takýto stav v jej výchove. Keďže vývin maloletej bol tak vážne narušený a ohrozený a nebolo možné zabezpečiť nápravu iným spôsobom, keďže maloletá sa správala tak, že nerešpektovala svojich rodičov, bol dôvod pre úpravu pomerov predbežným opatrením.

Zo správy pracovníkov P. D. Y. zo dňa 26. novembra 2013 vyplýva, že u maloletej Q. bola pozorovaná pozitívna zmena v jej správaní, avšak je potrebné, aby pozitívne nadobudnuté vzorce správania sa u nej upevňovali dlhšiu dobu.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v O. B., pracovisko G. K. Z. zo dňa 07. 01. 2014 vyplýva, že u maloletej sa pred umiestnením do P. D. v Y. objavovali závažné výchovné problémy v podobe nerešpektovania rodičov, túlania sa, útekov z domu, zneužívania návykových látok, pričom maloletá mala byť aj sexuálne zneužitá plnoletou osobou a začala sa živiť aj prostitúciou. Rodičia ju pred takýmito negatívnymi javmi nedokázali ochrániť. Aj keď sa bytové pomery rodičov maloletého dieťaťa čiastočne zlepšili, avšak prirodzené prostredie, do ktorého by sa mala maloletá navrátiť je málo podnetné a širšie sociálne prostredie je rizikové s prognózou opätovného zlyhania maloletej, ako aj ohrozenia jej fyzického, psychického, sociálneho i mravného vývinu. Ako opatrovník maloletého dieťaťa zistil, že maloletá Q. mala 15. decembra 2013 fyzicky napadnúť chovankyňu P. D. Y., pričom pri útoku sa správala veľmi

agresívne a na základe jej správania aj konania bola hospitalizovaná a to aj na psychiatrickom oddelení v Martinskej fakultnej nemocnici v Martine.

Vzhľadom na výchovné problémy s maloletou okresný súd v zmysle ustanovenia § 54 ods. 1 Zákona o rodine skúmal, či pred nariadením ústavnej starostlivosti nemožno dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Ako vyplynulo z dokazovania okresného súdu, tak neboli zistené také predpoklady, aby bolo možné maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti.

Okresný súd preto správne postupoval podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Zákona o rodine. V tejto súvislosti poukázal správne okresný súd na to, že u maloletého dieťaťa sa prejavujú závažné nedostatky v správaní a vo výchove najmä v tom, že maloleté dieťa nerešpektuje svojich rodičov, požíva návykové látky a poskytovalo aj sexuálne služby za odplatu. Už v minulosti bola maloletá dobrovoľne umiestnená v zariadení V. S., avšak po návrate do prostredia v ktorom žila, došlo u maloletej opätovne k zhoršeniu jej správania, opätovne žila závadným spôsobom života, ktorý ohrozoval jej mravný, ako aj fyzický vývoj.

Ani opatrovník maloletého dieťaťa nezistil, že by u rodičov maloletého dieťaťa došlo k takej zmene pomerov, ktorá by predpokladala, že zabezpečia vo vzťahu k maloletému dieťaťu náležitú starostlivosť a výchovu. V tomto smere ani rodičia maloletého dieťaťa neposkytli opatrovníkovi ani súdu také záruky, z ktorých by bolo možné predpokladať, že výchova maloletého dieťaťa nebude ani v budúcnosti vážne narušená.

Ako vyplynulo aj z vyjadrenia opatrovníka maloletého dieťaťa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny O. B., pracovisko G. K. Z. zo dňa 14. 03. 2014, tak problémy vo výchove maloletej Q. naďalej pretrvávajú, pretože dňa 11. 03. 2014 fyzicky napadla chovankyne P. D. Y.. Aj keď sa správanie maloletej Q. v P. D. Y. síce pozitívne upravilo, avšak táto zmena bola len dočasná. Od decembra 2013 sa jej správanie výrazne zhoršilo, pričom sa u nej začali prejavovať výbušné až agresívne prejavy správania a toto nestabilné správanie pretrváva až do súčasnosti. Uvedené okolnosti nasvedčujú tomu, že maloletá Q. si vyžaduje dlhodobejšiu formu výchovy, nápravy i prevýchovy v ústavnom zariadení, s ktorou je spojená komplexná, špeciálno-pedagogická, psychologická a terapeutická pedopsychologická starostlivosť o dieťa. Za daného stavu rodičia maloletého dieťaťa nie sú zárukou riadnej výchovy a prevýchovy maloletej.

Aj keď rodičia maloletého dieťaťa si vytvorili uspokojivé podmienky na bývanie, tak tieto neboli dôvodom umiestnenia maloletej Q. do ústavného zariadenia, avšak boli to práve závažné problémy v správaní sa v konaní maloletej, ktoré rodičia nedokázali použitím bežných výchovných prostriedkov zvládnuť a nedokázali maloletú ochrániť pred opakovaným sexuálnym zneužívaním.

Aj uvedené okolnosti nasvedčujú tomu, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým nariadil nad maloletou Q. B. ústavnú starostlivosť je správne, lebo zabezpečiť riadnu výchovu ako aj prevýchovu maloletého dieťaťa bude možné len pod odbornou starostlivosťou v ústavnom zariadení.

Otec maloletého dieťaťa v podanom odvolaní kládol dôraz na to, že sa zlepšili bytové pomery rodiny a preto by bolo možné lepšie zabezpečiť aj výchovu maloletého dieťaťa. Neposkytol však súdu také záruky, ktoré by presvedčili súd o tom, že u maloletej nie je potreba nariadenia ústavnej starostlivosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené nepovažoval krajský súd odvolanie otca maloletého dieťaťa za dôvodné a preto rozsudok okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.